

benhavn. Jeg tror paa, at det vilde være rigtigt, og jeg vil haabe og ønske, at det høje Ting og den højtærede Minister vilde overveje denne Tanke. Maaſte de ſaa vilde kunne ſlutte ſig til den. Det har jo været paa Omtale at bortſælge Faurholm og Trollesminde. Det har jo i mange Aar uden Reſultat været forſøgt at ſaa dem ſolgte i Parceller; jeg erindrer det ikke nøjagtigt, men jeg tror nok, at det var i ſtorre Parceller end dem, der er Tale om i Lovforſlaget. Men kunde man ikke overveje, om man ikke i Stedet for til næſte Aar at bortforpagte diſſe Ejendomme, kunde foranſtalte eller i hvert Fald tænke over at foranſtalte noget ad den Vej, jeg har omtalt. Jeg har jo nu ſagt tilſkrækkeligt for at ſaa denne Tanke bragt under Overvejelse; hvad dette kan føre til, ved jeg ikke, men jeg glæder mig over at have ſaaet den frem. Jeg tror paa den og paa, at kommer det ikke nu, ſaa kommer det nok ſiden, men ſelvfølgelig kan min Tro være forteret. Jeg ſkal ikke opholde det høje Ting mere med denne Sag. Jeg er enig i Tanken i dette Forſlag, nemlig at ſætte Præſterne paa faſt Løn. Jeg tror, det er rigtigt. Jeg tror ikke, at diſſe Vaand, ſom man her har ſagt gennem de perſonlige Ydelſer var knyttet mellem Menighedsledlemmerne og Præſten, spille den Rolle, at der af den Grund kan være nogen Betænkelighed ved at ſætte Præſterne paa faſt Løn, og for Præſtens Vedkommende tror jeg, det vilde være en Vættelſe og et Gode. Jeg kunde være tilbøjelig til at omtale et Par andre Punkter, men jeg ſkal dog ikke trætte det høje Ting videre. Jeg beder blot endnu en Gang, om man vil overveje den Tanke, jeg har taſtet ud; Enkelthederne har jeg ikke anſet det for rigtigt at komme ind paa, de ere lette at komme til Rette med. Jeg tror, der vilde kunne komme et godt Reſultat ud af det, og jeg tror, at det vilde have Betydning for Landbruget, om der kom en ſaadan Forøgelse af diſſe ſmaa ſelvſtændige Jordbrug.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæſenet (Gode): Den ærede Forſlagsſtiller, ſom i Gaar havde Ordet, den ærede Folketingsmand for Præſto Amts 6te Valgfreds (Vojſen), har opfaattet min Stilling til dette Lovforſlag, ſaaledes ſom jeg

fremſatte den ved Begyndelſen af denne Forhandling, paa en Maade, ſom jeg mener, at ſelve mine Udtalelſer ikke gibe Anledning til, nemlig ſom mere afviſende lige over for Forſlaget, end den er i Virkeligheden, i hvilken Henseende jeg glæder mig ved, at den rigtig er opfaattet af andre ærede Medlemmer, der have haft Ordet. Jeg vedtender mig fuldſtændig den Ytring, hvormed jeg begyndte, og ſom nu i Dag er bleven oplæst af et æret Medlem, ſom havde Ordet, nemlig at jeg ikke kunde medvirke til, at et Lovforſlag af dette Indhold blev Lov. Jeg troede ikke, at det kunde miſforſtaaes, at „af dette Indhold“ er af dette uforandrede Indhold. Det er vel næſten en Selvfølge, at man maatte vide, at ſaaledes maatte min Stilling være til et Forſlag med dette Indhold, thi Forſlaget, ſaaledes ſom det her er forelagt, indeholder alle de Punkter, med Henſyn til hvilke Regering og Landſting tidligere have erklæret ſig uenige med Forſlaget, og der kunde ikke være nogen Grund til at vente, at jeg nu ſkulde opgive det Standpunkt, ſom fra Regeringens og Landſtingets Side var taget. Men jeg udtalte ſamtidig, at jeg betragtede denne Sag, det Emne, hvormod dette Lovforſlag handler, ſom ſaa betydningsfuldt og ſaa vigtigt, at jeg, uagtet den forløbne Tid maaſte havde medført, at Trangen dertil, ſet fra Regeringens Side, ikke var ſaa ſtor ſom tidligere, dog ikke vilde undlade at hde min Medvirken til, at denne Sag blev taget under Overvejelse, og ganſke ſærlig ſaaledes — hvormod jeg tror i Virkeligheden at være i naturlig Overensſtemmeſe med Forſlagsſtillerne — at vi optog Sagen igen, knyttede Traaden paa ny der, hvor vi ſlav den for 18 Aar ſiden. Det er netop dette, ſom de ærede Forſlagsſtillere, ſaa vidt jeg kan ſe, have gjort — naar jeg undtager det ene ſtore, vigtige Punkt, ſom er ſøjet til — og det er ogſaa det ſamme Standpunkt, ſom jeg mener, det er naturligt, at jeg gaar ind paa: at knytte Traaden paa ny, ſaaledes at jeg tager til Udgangspunkt den Stilling, ſom Regering og Landſting i Forening indtog i 1875—76, da Traaden blev ſluppen, og hvor den nu altsaa ſkal genoptages. Det mener jeg ogſaa er en ganſke god Indrømmelſe til de ærede Forſlagsſtillere. Jeg kunde nemlig tænke mig, og jeg ved aldeles ikke, om ikke det